

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

27. april 2014

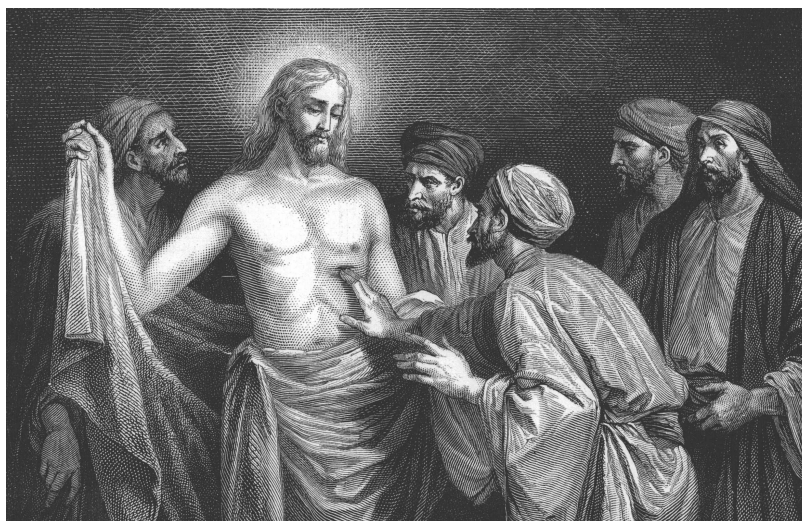
NEDELJA	BELA – NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA
27.04.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za r. starše Blazinšek-Jelen</i> <i>ob 10h za +Adolfa Veber, obl.</i>
Ponedeljek	Peter Chanel
28.04.	<i>ob 19h za +Anico Kugler, obl.</i>
Torek	Katarina Sienska
29.04.	<i>ob 7h za rajne Cokan, Pliberšek in Bürgin</i>
Sreda	Pij V.
30.04.	<i>ob 7h za +Pepija Verdel</i>
Četrtek	JOŽEF DELAVEC – PRAZNIK DELA (začetek šmarnic)
01.05.	<i>ob 7h za +Petra Srebočan, 30. dan</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Stanka Verdel iz Železnega</i> <i>ob 10h za rajne Matkove starše, obl.</i>
Petek	Atanazij – prvi petek
02.05.	<i>ob 19h za rajne starše Podvršnik in sorodnike</i>
Sobota	Filip in Jakob, apostola – prva sobota
03.05.	<i>ob 19h za +Ferdinanda in Angelo Herman</i>
NEDELJA	3. VELIKONOČNA
04.05.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Jožeta, Antona in Ano Veber</i> <i>ob 10h za +Martina Golavšek in Ožbelakove</i>

* Pred nami je mesec maj in z njim šmarnice. Vsak večer ob 19. uri vabljeni vsi, posebej še otroci. – (Na 1. maj in ob nedeljah ni večerne maše.)

OB EVANGELIJU BELE NEDELJE

Potem reče Tomažu:
»Deni svoj prst semkaj
in poglej moje roke;
podaj svojo roko
in jo položi v mojo stran
in ne bodi neveren,
ampak veren!«
Tomaž mu odgovori:
»Moj Gospod in moj Bog!«
Jezus mu reče:
»Ker si me videl, veruješ;
blagor tistim,
ki niso videli in so
verovali.«

(Jn 20,27–29)

Jn 20,19–31

POSAMIČNO V PEKEL – SKUPAJ V NEBESA

Današnji evangelij opisuje »dvojljivca« Tomaža, ki se je izogibal skupnosti in ni bil navzoč pri prvem Jezusovem prikazanju po vstajenju. Ko mu je skupnost (občestvo) učencev pripovedovala, da so »*videli Gospoda*« (Jn 20,25), jim ni verjel, dokler ga sam ni videl, pravzaprav dokler se ni osebno srečal z njim. Tomaž se je lahko srečal z vstalim Gospodom, ker so se učenci zadrževali skupaj. Občestvo mu je »omogočilo«, da se je srečal z vstalim Odrešenikom. Skupnost Cerkev mu je posredovala odrešenje. To dokazuje pomembnost Cerkev kot skupnosti. Kako prav so imeli vzhodni očetje, ko so poudarjali: »V peklo gre vsak sam, v nebesa pa gremo samo skupaj.«

Zanimivo je, da Tomaža ni privedla do srečanja z vstalim Gospodom idealna skupnost, ampak taka, ki se je zaprla za »zaklenjena« vrata, kjer se je skrivala »iz strahu pred Judi« (19). V njej so bili apostoli, ki so se v času Jezusovega trpljenja razbežali, v njej je bil Peter, ki ga je zatajil. Ni bila idealna, a je prav ta omogočila Tomažu, da se je srečal z Vstalim. Naj tudi danes nekateri ljudje še tako udrihajo po Cerkvi kot nepotrebni instituciji in poudarjajo samo pomen Kristusa, a dejstvo je, da brez Cerkev sporočilo o Kristusu ne bi »priromalo« skozi viharje zgodovine vse do nas. Seveda to dejstvo ne more biti za nas »potuha«, da se kot člani Cerkev ne bi trudili za osebni odnos s Kristusom in za sveto življenje, ki izhaja iz te povezanosti. Veliko bolj pričevanska je skupnost, če je njeno življenje v skladu z Jezusovim naukom. Taka skupnost je opisana v prvem berilu. Prvo krščansko občestvo se je srečalo z vstalim Kristusom in s pričami njegovega vstajenja. Potem je vsak posameznik Kristusa postavil na prvo mesto in se trudil za življenje po njegovem nauku. Stalno povezanost z Vstalim so iskali »v lomljenju kruha in v molitvi« (Apd 2,46). To občestvo jemlje moč za pričevanje iz molitve in evharistije. »Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju« (46), zato ni čudno, da je potem Bog občestvu »vsak dan pridružel take, ki so našli odrešenje« (47). Prosimo Gospoda, da bi tudi mi Kristusa postavili na prvo mesto, da bi se trudili za osebno srečanje z njim v molitvi in lomljenju kruha ter bi v bratski skupnosti pričevali.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem